

krævet fortsat at have mulighed for at arbejde med regler af denne art.

I *stk. 1, nr. 3*, foreslås, at arbejdsdirektøren, ligeledes efter forhandling med landsarbejdsnævnet, kan fastsætte regler om udbetaling af dagpenge til medlemmer, som ikke får løn for tidsrum, hvori arbejdet indstilles på grund af vejrliget. En regel af denne art er uformøden, såfremt medlemmet i denne situation melder sig ledig til arbejdsformidlingskontoret. Det er imidlertid antaget i hittidig praksis, at et medlem, som, medens arbejdet er indstillet, opholder sig på arbejdspladsen for at afvente bedring i vejret, i et vist omfang har ret til dagpenge i forhold til dette tidsrum, for så vidt medlemmet ikke efter overenskomsten har ret til løn. I de regler, som fastsættes i overensstemmelse med forslaget, bør det bestemmes, at dagpenge kun udbetales, hvis der for en uge bliver tale om et vist mindste beløb, jfr. bemærkningerne nedenfor til forslagets § 59.

Med hensyn til forslagets *stk. 2*, hvorefter der gives arbejdsdirektøren beføjelse til at fastsætte regler om udbetaling af dagpenge til medlemmer, som bliver ledige på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, bemærkes, at forslaget i § 41, *stk. 1, nr. 1*, hvorefter det er en betingelse for medlemskab, at vedkommende er bosat her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland, ikke er til hinder for, at en person, som midlertidig har ophold andetsteds, men har bevaret bopælen her, kan opretholde nydende medlemskab. Det er da også i praksis efter gældende lov antaget, at udbetaling af dagpenge i særlige tilfælde kan ske, når medlemmet er blevet ledig i udlandet. Det må dog ved fastsættelse af regler på det her nævnte felt være en forudsætning, at der på vedkommende sted er etableret en arbejdsanvisningsvirksomhed i dansk regie, som i fornødent omfang sikrer mulighed for anvisning af arbejde til ledige medlemmer.

Til § 59.

Forslaget angår regler om supplerende dagpenge til de medlemmer, som ikke er deltidsforsikrede, jfr. bemærkningerne herom i punkt K i de administrative bemærkninger til afsnit III.

I *stk. 1* foreslås, at et medlem, som er arbejdsøgende til arbejde i fuld, sædvanlig arbejdstid, er berettiget til dagpenge, hvis medlemmet overtager arbejde af kortere varighed end denne arbejdstid, men at dagpengene i så fald nedsættes. Af kravet om, at medlemmet skal være ledigt og arbejdsøgende, følger, at vedkommende skal være tilmeldt arbejdsformidlingen, således at han må afgå fra arbejdet, hvis der anvises ham andet arbejde i fuld arbejdstid.

Reglen gælder ikke for det tilfælde, at den forkortede arbejdstid er aftalt mellem arbejdsgiver og lønmodtagere; i et sådant tilfælde kan der, jfr. forslaget i § 58, *stk. 1, nr. 1*, kun udbetales dagpenge, hvis arbejdstidsnedsættelsen udgør mere end $\frac{1}{3}$ af normal arbejdstid.

I kapitel 6 i arbejdsløshedsudvalgets betænkning er der gjort nøjere rede for de problemer, man har overvejet i forbindelse med udarbejdelse af et forslag til nye regler om supplerende dagpenge. Ved, som nævnt i de indledende bemærkninger, at foreslå, at dagpenge beregnes for en uge ad gangen, har udvalget fundet en løsning på det problem, som nu er knyttet til beregningen af de supplerende dagpenge, nemlig dette, at en lille ændring i grundlaget for beregningen — som enten kan være medlemmens arbejdstid i vedkommende uge eller indtægten i ugen — giver et stort udslag i beregningsresultatet med den følge, at der sker en relativt stor ændring af medlemmets samlede indtægt (lønnen + de supplerende dagpenge) for den pågældende uge.

Med denne ændring foreslår udvalget, at hovedreglen for beregningen af de supplerende dagpenge som hidtil skal være, at dagpengene nedsættes i forhold til medlemmets arbejdstid i den i øvrigt ledige uge, således at de supplerende dagpenge kommer til udbetaling med et beløb, som svarer til det antal timer, medlemmet har mistet i forhold til fuld, sædvanlig arbejdstid.

Denne beregningsmåde er imidlertid ikke anvendelig overalt. Dette beror på, at det i visse fag ikke er muligt at fastslå, hvad der er fuld, sædvanlig arbejdstid. Men hertil kommer, at der er områder, hvor et medlems faktiske arbejdstid ikke eller kun vanskeligt lader sig kontrollere. For sådanne områders vedkommende foreslås, at nedsættelsen af dagpengene sker under hensyn til arbejdslønnen. Udvalget forudsætter her, at nedsættelsen nærmere skal ske på den måde, at der i dagpengene fradrages et beløb, som svarer til forholdet mellem den løn, medlemmet har tjent i vedkommende uge, og en ugeløn, der efter de foreliggende oplysninger om fortjenesten inden for fagområdet må anses for sædvanlig. — Den nærmere udformning af reglerne herom forudsættes fastsat administrativt, jfr. forslaget i *stk. 3*, hvorefter arbejdsdirektøren fastsætter de nærmere regler efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

I forslagets *stk. 2* foreslås, at der kan fastsættes særregler om nedsættelse af dagpengene for arbejdsområder, hvor forholdene muliggør, at et ledigt medlem opnår særlig høj arbejdsløn i en begrænset arbejdstid.

En hertil svarende regel findes ikke i gældende